До болю рідні краєвиди,
Красою випещений світ,
Де задивлялася Рогніда
На вересневий переліт.

Кружляють птиці над могилами,
Над рідним містом, над мостом,
Над почорнілим Володимиром
І над важким його хрестом.

І, певне, може тільки тиша,
Що залишають журавлі,
Передавати, як гострішає
Любов до рідної землі.

Мої жита уже докошені,
І пахне палена стерня,
І Золоті ворота осені
Коханій Київ відчиня.

В Дніпрі вечірні небокраї,
І тіні сизої лози,
І тиша втомлена дрімає,
Мов чапля на одній нозі.

А літаки гудуть над світом,
І вкотре душу обпекла
Можливість небо розбудити
Одним лиш помахом весла…